വച്ചസ്റ്റ് മാസികം

2001 ഫെബ്രുവരി
എട്ടുപുറം
അഞ്ചാം ലക്കം
5

ചിത്രവിചാരം

ചിത്രകാരൻ : രാജേഷ്

ശാസ്താംകോട്ട കോളേജിലെ ഒന്നാം വർഷ ബി.എ.മലയാളം വിദ്യാർത്ഥിയാണ് ചിത്രകാരൻ

ഈ ലക്കത്തിലെ വചസ്സ്:

വാക്കുകൾ തണുപ്പുകൊണ്ടു മരിക്കുന്നില്ല. അവമരിക്കുന്നത് ധീരതയുടെ കുറവുകൊണ്ടാണ്.
കാലത്തിന്റെ ഈർഷ്യം കൊണ്ട് വാക്കുകൾ പലകുറി മരിച്ചുപോകുന്നു.

കേദാർനാഥ് സിങ്.

സ്വകാര്യ വിതരണാം

കുറിയതേകുറിക്കുകൊള്ളൂ

വചസ്സ്
മാസികം

വചസ്സ് അഞ്ചാം ലക്കം 1176 കുംഭം

ശാസ്താംകോട്ട റിലയൻസിലെ
മലയാളവിഭാഗം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്

ചെറിയ സൃഷ്ടികൾ അയയ്ക്കുക
എഴുത്തുകുത്തുകൾ ഈ വിലാസത്തിൽ
ശശിധരൻ കുണ്ടറ, കുണ്ടറ പി.ഒ. 691 501

മുഖം

കെട്ടുകാഴ്ച

കെട്ടുകാഴ്ചയുടെ കാലത്താണ് നാം കഴിയുന്നത്. രാഷ്ട്രീയ-സാംസ്കാരിക-സാഹിത്യരംഗത്തെല്ലാം ഇത് പുതുമയൊന്നുമല്ല. എങ്കിലും ഇന്ന് അതിന് പുതിയ സാധ്യതകളാണ്. ഇന്നലെവരെ പ്രസ്തുതരംഗത്തൊന്നും പറഞ്ഞോ വിളിച്ചോ കേൾക്കാത്ത ചിലരെ പൊടുന്നനെ മാധ്യമങ്ങളും രക്ഷാകർത്താക്കളും രംഗത്ത് എഴുന്നള്ളിക്കുന്നു. പിന്നീടവർ കെട്ടുകാഴ്ചകളായി മാറുന്നു. പിന്നെ ഇവരെ നിലനിർത്താനുള്ള ബാധ്യതയുമായി കൂറെ ഉത്സവക്കൂട്ടികളും. കലയിലെ പുരഃക്ഷേപണത്തിന്റെ വഴി ഇതായിരിക്കുമോ? ഇംഗ്ലീഷിൽ ബുസ്റ്റിംഗ് എന്നുപറയും(?) ഏതായാലും ഇനി രാഷ്ട്രീയ-സാംസ്കാരിക-സാഹിത്യരംഗത്തു മൺമറഞ്ഞ ആരുടെ പേരിലും അവാർഡില്ലാതെയുമിരിക്കില്ല. കാര്യം കെട്ടുകാഴ്ചകൾ ആണ്ടുതോറും പൂർവാധികം ഭംഗിയായി നടക്കണമല്ലോ.

പ്രകൃതി ദുരന്തത്തിന്റെ പാഠം

മനുഷ്യന്റെ അപകടകരമായ ചിന്തകളുടേയും അഹന്തകയുടേയും ജാതിമതസ്പർദ്ധകളുടേയും രാഷ്ട്രീയ വിദ്വേഷങ്ങളുടേയും വൈരങ്ങളുടേയും അർത്ഥരാഹിത്യം പറയുന്ന ഒരു പാഠമാണ് പ്രകൃതിദുരന്തം തുറന്നുവയ്ക്കുന്നത്. അവിടെയുണ്ടാകുന്ന നിസ്സഹായതയിൽ നിന്ന് പരസ്പര സ്നേഹത്തിന്റേയും പ്രകൃതിസ്നേഹത്തിന്റേയും പുതിയ പാഠം നമുക്കും ഉൾക്കൊള്ളാം

ഭൂകമ്പത്തിൽ ഗുജറാത്തിൽ മരിച്ചവരെ ഓർക്കുകയും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെ നമുക്കുസഹായിക്കുകയും ചെയ്യാം.

പത്രാധിപർ.

പ്രതിമുഖം

വചസ്സ് മാസിക ലഭിച്ചു. കാമ്പസ് പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഇത്തരം ഒരു സംരംഭം നിലനില്ക്കുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. വർത്തമാന സാഹചര്യത്തിൽ ലിറ്റിൽ മാഗസിൻ തുടങ്ങാനുള്ള നിങ്ങളുടെ ധൈര്യത്തെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു

സ്നേഹപൂർവ്വം

പട്ടാഴി ശ്രീകുമാർ

ഹേ, അക്ഷരഷണ്ഡിലെ കൊച്ചുതുണ്ടീ
പുത്തൻ തലമുറയ്ക്കാവേശമായി
പറക്കുക മേലോട്ട് ഒമ്മല്ലെമ്മല്ലെ

പി.ഐ. അസീസ്, ആയിക്കുന്നം

സംഭാവന : വിജയകുമാർ. എസ്
നന്ദി : സർവ്വശ്രീ: ആശ്രാമം വിജയൻ, അനിൽ എസ്. പിള്ള

(കഴിഞ്ഞലക്കം തുടർച്ച)

മരങ്ങൾ കൊണ്ടൊരു മനുഷ്യൻ

അജിത് പോൾ

1934 ൽ ബൈഹീറിനു 75 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ അയാളുടെ താമസസ്ഥലത്ത് നിന്ന് 12 കിലോമീറ്റർ അകലെ കല്ല് കൊണ്ടൊരു വീടു അയാൾ നിർമ്മിച്ചിട്ട് അവിടെയും മരങ്ങൾ വെച്ച് പിടിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. 1935 യാണ് ബൈഹീറിന്റെ ഗ്രാമം സന്ദർശിച്ചു. അയാൾ പിന്നീട് രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ പോയി. ഇലിസിയാർഡ് ബൈഹീർ ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തെയും അവഗണിച്ച് മരങ്ങൾ വെച്ച് പിടിപ്പിച്ചു കൊണ്ടേയിരുന്നു.

യാങ് അയാളുടെ സുഹൃത്തിനെ 1945 ൽ വീണ്ടും സന്ദർശിച്ചു. അന്നയാൾക്ക് 87 വയസ്സായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഡ്യൂറെൻസ്സ് താഴ്വരയിൽ നിന്നും ആ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് ബസ്സ് സർവ്വീസ് ഉണ്ട്. 1913 ൽ താൻ നടന്നാണ് ആ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോയിരുന്നത്. അന്നു താൻ സന്ദർശിച്ച ഗ്രാമത്തിലേക്കാണ് ഇപ്പോൾ പോകുന്നത് എന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്തിയത് ആ ഗ്രാമത്തിന്റെ പേര് മാത്രമായിരുന്നു. അത്രയേറെ മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു. കൽക്കരി ഖനനം മൂലം നശിച്ച ആ ഗ്രാമത്തിൽ പണ്ട് പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ വീട്ടുകാർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പരസ്പരം വെറുത്തും പഴിചാരിയും അവർ മരണം പ്രതീക്ഷിച്ച് കഴിഞ്ഞു കൂടുകയായിരുന്നു. ഇന്നാഗ്രാമത്തിലേ വായു പോലും മാറിയിരിക്കുന്നു. നിബ്ബിഡമായ വനവും അരുവിയും വെള്ളച്ചാട്ടവും കൊണ്ട് സമൃദ്ധമായ സ്ഥലം. ഗ്രാമത്തിൽ അനവധിപേർ പുതിയതായി വന്നു താമസിക്കുന്നു.

രണ്ട് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം 1946 ഇല്ലിസ്സാർഡ് ബൈഹീർ മരിച്ചു. അയാൾ ജീവിച്ചത് പോലെ തന്നെ ശാന്തനായി. ഇന്നു ആ ഗ്രാമവാസികൾ സംതൃപ്തരായി കഴിയുന്നു. അവരുടെ സന്തോഷത്തിനും സമാധാനത്തിനും അവർ ബൈഹീറിനോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സ്രോതസ്സ്: **'THE BOOK OF BAMBOO'** by David Farrelly

(അവസാനിച്ചു)

എഴുത്തുകാരുടെ കിറുക്കുകൾ:

ഡിവൈൻകോമഡി രചിച്ച ഡാന്റെയും സംഭ്രമജനകമായ നോവലുകൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ച എഡ്ഗാർ അല്ലൻപോയ്ക്കും പൂച്ചകളോടായിരുന്നു കമ്പം. വളർത്തു പൂച്ചയെമേശപ്പുറത്തിരുത്തുവാൻ പരിശീലനം കൊടുത്തുകൊണ്ട് ഡാന്റോ വളരെ ദിവസങ്ങൾ കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അല്ലൻപോയ്ക്കാണങ്കിൽ എഴുതുന്ന നേരത്ത് വളർത്തു പൂച്ച തോളിലിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. (വചസ്സ് ശേഖരം)

☞ **നമ്മുടെ പല എഴുത്തുകാരും എഴുതുന്നതിനു മുൻപ് പൂച്ചയെത്തിനുന്നുണ്ടാവാം.**

വായിച്ചെങ്കിൽ മാത്രം വചസ്സിലേക്ക് അഭിപ്രായനിർദ്ദേശങ്ങളോ വിമർശനങ്ങളോ എഴുതുക.

വചസ്സ് പരിസ്ഥിതി പതിപ്പിലേക്ക് രചനകൾ അയക്കുക - പ.

മഴ

മനോജ് കാട്ടാമ്പള്ളി

*രക്തപ്രസവണ മൊഴുകുന്ന യുദ്ധഭൂമിയിൽ പീരങ്കിഷെടയുടെ നിഴലിൽ ഛേദിക്കപ്പെട്ട സ്തനത്തിന്റെ മാതൃവേദനയിൽ ഒരമ്മ കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

അരികിൽ....

മുലപ്പാൽ നൊട്ടിനുണയുന്നത്

സ്വപ്നം കണ്ടു മയങ്ങുന്ന ഒരു വയറുവെന്ത കുഞ്ഞും. നിനച്ചിരിക്കാതെ മഴച്ചാറലുകൾ ഭൂമിയിലേക്കൂർന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ അവർ മഴയെ വല്ലാതെ ശപിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

✸

നൊട്ടി യന്ത്രം

പ്രഭാകരൻ സ്യമന്തകം

അയാൾ പടർന്നുപിടിക്കുന്ന നഗരാർബുദങ്ങളിൽ നിന്ന് അടർന്നുപോവാൻ തയ്യാറായില്ല.

മേലനങ്ങി ശീലമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് കള്ളിനും കഞ്ചാവിനും പണംതികയാതെവന്നപ്പോൾ അതിനുള്ള എളുപ്പവഴിയാലോചിച്ചു. കക്കാനും പിടിച്ചു പറിക്കാനും വല്ലാത്ത മനക്കേടാ, പോലീസിന്റെ ഇടിയും ജയിലും ഉറപ്പാ. യഥാർത്ഥ നോട്ടടിക്കാനുള്ള യന്ത്രമുണ്ടെങ്കിലെത്ര നന്നായിരുന്നു.

അവസാനത്തെ കഞ്ചാവുബീഡിയും വലിച്ചുതീർന്നപ്പോൾ അയാൾക്ക് വഴിതെളിഞ്ഞു. അയാൾ ഭാര്യയെയും പെൺമക്കളെയും നോട്ടടിക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങളായി മാറ്റി.

വിവരക്കേട് — ✸

മൃദംഗം

ഉത്തരാജയിംസ്

മൃദംഗത്തെ കെട്ടിപിടിച്ചു മയങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഏഴുവയസ്സുള്ള തന്റെ പുത്രനെനോക്കിയിരുന്ന അച്ഛന്റെ കണ്ണുകൾ തുളുമ്പിപ്പോയി. മറ്റാരും അടുത്തില്ലാത്തത് കാര്യം. ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ അവരെങ്ങനെ അച്ഛനെ ആശ്വസിപ്പിക്കും?

ചെറുപ്രത്തിലേ ആനന്ദിന് മൃദംഗം വായനകേൾക്കാൻ താല്പര്യമായിരുന്നു. സ്കൂളിൽ പഠിക്കുമ്പോഴാണ് അവൻ ആദ്യമായി മൃദംഗം കാണുന്നത്. അന്നുമുതൽ അവന് വലിയ കൗതുകമായി മൃദംഗം. മേശപ്പുറത്തും പുസ്തകത്തിനുപുറത്തും എന്തിന് ഊണുകഴിക്കുന്ന പാത്രത്തിൽ വരെ അവൻ താളം പിടിക്കും. അവന് ഒരു മൃദംഗം വാങ്ങിക്കൊടുക്കാൻ തന്റെ കൂലിപണിയിൽ നിന്നുകിട്ടുന്ന കാശുകരുതി വച്ച് നടക്കില്ലെന്ന് അച്ഛന് അറിയാം. എന്നാലും താനുമൊരച്ഛനല്ലെ? അയാൾ കരുതിവച്ചതും കടംവാങ്ങിയതും ചേർത്താണ് മൃദംഗംവാങ്ങിയത്.

കലാപംപൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടത് എന്തിനാണെന്ന് ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. പ്രമുഖരാഷ്ട്രീയകക്ഷികളാണ് ഇരുവശവും, കൊലയും കൊള്ളിവയ്പും, ബോംബേറും വിനോദം പോലെ തുടർന്നു. നിരപരാധികളെയും ബാധിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് ആനന്ദിന്റെ ഇരുകൈപത്തികളും നഷ്ടപ്പെട്ടത്.

മൃദംഗവും പൊതിഞ്ഞുകെട്ടിയ തന്റെ കുരുന്നിന്റെ കൈത്തണ്ടുകളും നോക്കിയിരുന്നു വിങ്ങുമ്പോൾ മണിക്കുട്ടി കടന്നുവന്നു. "മാമാ ആ നേതാക്കളുടെ മക്കൾക്ക് ഇതൊന്നും ബാധിക്കുന്നില്ലെന്ന് വെട്ടാനുംകൊല്ലാനും നടക്കുന്നവ മറിയാത്തതെന്താ?" അച്ഛൻ ദീർഘനിശ്വാസമിട്ടു. ✸

കഥ

നീ വരുവാളാ

തുളസീദാസ് മണ്ണൂർ

ഇന്നെങ്കിലും നീ വിളിക്കും. പൂമുഖത്തെ പെട്ടകഷറത്ത് വെച്ച ടെലഫോൺ നോക്കി ഞാനിരുന്നു. വിവാഹത്തിന്റെ രണ്ടാം നാൾ നമ്മളൊന്നിച്ച് മദ്രാസിൽ പോയതാണ്. എയർബസ്സിന്റെ പുറകിലെ സീറ്റിലിരുന്നുകൊണ്ട് ഞാൻ സ്വപ്നലോകത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചു. അല്ല യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ. അടയാറിലെ ഏതോ തെരുവിൽ എനിക്കുവേണ്ടിയൊരു ബഹുവർണ്ണഷന്തൽ ഉയർന്നിരിക്കണം. വളവോതിരിവോ, കുണ്ടോ കുഴിയോ ഒന്നുമില്ലാത്ത നാഷണൽ ഹൈവെയുടെ ഓരത്ത് അകലെയായി ഒരു പച്ചവെളിച്ചം കണ്ടു. റോഡിൽ നിന്നും ബസ്സ് മാറ്റി കടക്കുമുന്നിൽ പാർക്ക് ചെയ്യുമ്പോഴുള്ള കുലുക്കത്തിലാണ് ഞാനുണർന്നതെന്നു തോന്നുന്നു.

കുറെനേരമായി ഒരേ ഇരിപ്പാണ്. കാല് കടയുന്നു, ഞങ്ങൾ ബസ്സിന് വെളിയിൽ വന്നു. സ്ഥലം അറിയുന്നില്ല. ഒരു രാത്രികാല ചായക്കടയുടെ മുന്നിലാണ് ഞങ്ങൾ. പാതിരാത്രിയിലും ഒരു തമിഴൻ പയ്യൻ പെറോട്ട അടിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. കടയുടെ മുന്നിലെ തെങ്ങിൽ ഒരു പച്ചനിറമുള്ള ട്യൂബ് ലൈറ്റുണ്ട്. അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഞങ്ങൾ അൽപനേരം നിന്നു. അവൾ ഏതോ ഒരു ബോർഡ് നോക്കിവായിച്ചു- അരസനായ്ക പാളയം. റോഡിന്റെ മറുവശം ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലമാണെന്നു തോന്നുന്നു. തണുത്ത കാറ്റ് വരുന്നുണ്ട്. ആ കാറ്റിനോട് ചേർന്ന് ഇരുട്ടിൽ ഒരു പാട്ടുവരുന്നു.

'നീ സ്വന്തക്കാരി വരുവാളാ.'

'ഇല്ല ഇന്നും ഇനി വിളിക്കില്ല'.

ഉറക്കം വരുന്നു.

'എം', ഒരു രൂപാന്തരം

എ. ജയിംസ്

രണ്ടായിരാമാണ്ടു ഡിസംബറിലൊരു ദിവസം, കേരളത്തിൽ നിന്നൊരു സന്ദർശകൻ ലണ്ടനിലെ ഹൈഗേറ്റ് സെമിത്തേരിയിലെത്തി. അദ്ദേഹം കാൾ മാർക്സിന്റെ ശവകുടീരത്തിൽ പുഷ്പചക്രം വച്ച് മടങ്ങവേ, അത്ഭുതം! ശവകുടുരത്തിനുള്ളിൽ നിന്നൊരു ശബ്ദം.

"ബഹുമാന്യരെ, ഒരു നിമിഷമൊന്നു നിൽക്കണേ"

ഇതങ്ങയുടെ ശബ്ദമാണോ സഖാവ് മാർക്സ്? സന്ദർശകൻ ചോദിച്ചു.

അതേ, എന്റെ ശബ്ദം, എന്റെ അപേക്ഷ. ദയവായി ബ്രാക്കറ്റിൽ നിന്ന് 'എം' എടുത്തുമാറ്റൂ. എനിക്കത് സഹിക്കാൻ വയ്യ-കുഴിമാടത്തിലെ ശബ്ദം.

"ഇതാണോ കാര്യം". സന്ദർശകൻ പ്രസാദവാനായി ചോദിച്ചു. എന്നിട്ട് ഇങ്ങനെ തുടർന്നു. ഗീവർഗീസ് പുണ്യവാളനെഷറ്റി സഖാവു കേട്ടിരിക്കുമല്ലൊ. അദ്ദേഹത്തെ പുണ്യവാളൻമാരുടെ പട്ടികയിൽനിന്ന് കത്തോലിക്കാ സഭ റദ്ദു ചെയ്തിട്ട് കാലമെത്രയായി. പക്ഷേ കേരളത്തിലിപ്പോഴും ഗീവർഗീസിന് ധാരളം പള്ളികൾ എല്ലായിടത്തും ഒന്നാന്തരം നടവരവും. പുറത്തെടുത്താൽ ഭക്തർ വഴങ്ങുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് റദ്ദാക്കൽ കല്പന അധികാരികൾ പൂഴ്ത്തി വച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇഷറത്തുപോലെ സഖാവിനോട് കൂറുള്ള കുറേയാളുകൾ ഇപ്പോഴും ഞങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്. അവരെ ശ്രദ്ധിപിടിഷിക്കാതിരിക്കാനായി ബ്രാക്കറ്റിലെ "എം" ഇപ്പോഴും തുടരുന്നുവെന്നു മാത്രം. പിന്നെ മറ്റൊരുകാര്യം കൂടി സഖാവറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കൊള്ളാം.

എന്താണക്കാര്യം- ഒരു മന്ദഹാസത്തോടെ മാർക്സ് ചോദിച്ചു.

അല്ല മണിച്ചെന്നെ പേരും 'എം' ൽ ആണല്ലൊ തുടങ്ങുന്നത്- സന്ദർശകൻ മറുപടിപറഞ്ഞു.

ക്യാൻവാസ്

സുബ്രഹ്മണ്യൻ കുറ്റിക്കോൽ

ഗഗനം
വരപ്പാതി
നിറപ്പാതി
വിപിനം
വെയിൽപ്പാതി
തണൽപ്പാതി
സാഗരം
അലപ്പാതി
ജലപ്പാതി

ഗഗനവും
വിപിനവും
സാഗരവും
പതഞ്ഞുണരുന്ന
ഉലഞ്ഞുതേങ്ങുന്ന
എരിഞ്ഞമരുന്ന
ഒരു പുളകമായ്
എന്റെ ഉടൽപ്പാതി

തന്ത്രി

ഇന്ദുശ്രീ

എന്റെ മനസ്സിന്
നാലു തന്ത്രികളുണ്ടായിരുന്നു
അതിൽ നാലാമത്തേതിലാണ്
നീ ശ്രുതിയിട്ടത്
ഏറ്റവും ലോലമായ ആ തന്ത്രിയിൽ തട്ടി
ഏറ്റവും മധുരമായ സ്വരം നീ കേൾപ്പിച്ചു
നിന്റെ പാട്ടിനൊത്ത്
എന്റെ തന്ത്രികൾ കമ്പനം ചെയ്തു
താരസ്ഥായിയിലെ ഏതോ സ്വരത്തിൽ
എന്റെ നാദം മുറിഞ്ഞു
പക്ഷേ നീ പാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു
എന്നിലെ നഷ്ടം നികത്താൻ
എന്റെ മുറിവുണക്കാൻ
എന്നിൽ വീണ്ടും ശ്രുതിചേർക്കാൻ
വർഷങ്ങളോളം.....

പക്ഷിശാസ്ത്രം

ജോൺസൻ മാനുവേൽ, പുനലൂർ

പക്ഷിശാസ്ത്രപ്പീരിയിലിട്ടൊരു
പക്ഷിചോദിച്ചതുങ്ങിങ്ങനെ
പരിതീർക്കാനല്പമെങ്കിലും
ദക്ഷണം കിട്ടുമോ ഉച്ചയ്ക്ക്.

കാഴ്ച

റജി, ജൂനാട്.

ഇന്നലെ പെയ്തൊഴിഞ്ഞ
മഴയുടെ ഫലം
ഒരു മുത്ത. (വൃദ്ധ)
മൃത ശരീരത്തിൽ
ഒരു കാക്ക കണ്ണിലെ മജ്ജ
ഊറികൂടിക്കുന്നു.
ഇത് എന്നിലെ
ഉത്തരമില്ലാത്ത സമസ്യയാണ്.

ചർച്ച

കവിതാനിരോധനം

ആമുഖം

വാരികകളിലൊക്കെ കവിതയ്ക്കു സംവരണമുള്ളതുകൊണ്ട് മാത്രം കവികൾ നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നും കവിതയുടെ കാമ്പില്ലായ്മകൊണ്ട് വായനക്കാർക്ക് കവിതവേണ്ടാതായെന്നും കവിതയെ രക്ഷിക്കാൻ താല്കാലികമായെങ്കിലും കവിത നിരോധിക്കാമെന്നും ശ്രീ. ഷൈനേജ് കഴിഞ്ഞലക്കം വചസ്സിൽ എഴുതിയിരുന്നു. അതിന്റെ പ്രതികരണങ്ങൾ ധാരാളം കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചിലകുറിപ്പുകൾ ചേർക്കുന്നു.

പ്രതികരണങ്ങൾ

ആത്മസത്തയുടെ കനിവാർന്ന സ്പർശമാണ് ഭൗതികതയുടെ ത്വരിതപ്രയാണത്തിൽ ഗുഹാതുരതയുടെ നോവുകൾ മറക്കുന്ന കവിമനസ്സ് മാത്രമാണ്, കാവ്യ പ്രകാശത്തിന്റെ ഇരുളിന് കാരണമാകുന്നത്

കവിതയോട് കൊറുവുവേണ്ട ഈ കരിനിഴലൊഴിയും
കവിത നമുക്ക് താങ്ങാകും, തണലാകും. തീർച്ച

ആശ്രാമം വിജയൻ

വേദനിക്കുന്നവന്റെ, ചവിട്ടിമെതിയ്ക്കപ്പെട്ടവന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് വേനൽമഴപോലെ പെയ്തിറങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ കവിത വ്യർഥം.

എസ്. എസ്. മനോജ്, കുണ്ടറ.

വചസ് മാസികത്തിൽ നാലാം ലക്കത്തിൽ (2001 ജനുവരി) "ഇനി കവിത നിരോധിക്കാം". എന്നപേരിൽ ഷൈനജ് .എം എഴുതിയ ഒരു ലേഖനം വായിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് അല്പം പിശകുപറ്റിയിട്ടില്ലേ? അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ കവിതയുടെ കാലം കഴിഞ്ഞു എന്ന് പറയുന്നു. എന്നാൽ എന്തേ അദ്ദേഹം നോവലിന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞു എന്നു പറയുന്നില്ല. കാലഘട്ടങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് മനുഷ്യന് പരിവർത്തനങ്ങളുണ്ടായി. ആദികാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യൻ കവിതകളെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. കാരണം കവിതയുടെ ആന്തരികസത്ത മനസ്സിലാക്കി അത് അക്കാലത്തെ ജനങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു. പിന്നീട് കവിത ജനങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു. നോവലിലേക്ക് ഒരു പ്രവാഹമുണ്ടായി പിന്നീട് 'സമയക്കുറവ്' എന്ന കാരണത്താൽ നോവലും ഉപേക്ഷിച്ചു ഏതാനും മിനിട്ടുകൾ കൊണ്ട് വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ചെറുകഥകളിലേക്ക് കളം മാറ്റിച്ചവുട്ടി. ഇന്ന് അതിനേയും ഉപേക്ഷിച്ച് അവർ ടി.വി. ചാനലുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന മെഗാകളിലേക്ക് കളം മാറി.

കവിതയ്ക്ക് പ്രസക്തി കുറയുവാനുള്ള മറ്റൊരു കാരണം രാജഭരണകാലത്ത് പാണ്ഡിത്യ പ്രകടനത്തിനും മറ്റും മഹാകാവ്യങ്ങൾ എഴുതിയാലേ കവിയാകൂ എന്ന ഒരു രീതി നിലനിന്നിരുന്നു. അങ്ങനെ അക്കാലത്ത് ധാരാളം മഹാകാവ്യങ്ങളുണ്ടായി. പിന്നീട് റൊമാന്റിസിസത്തിന്റെ കാലഘട്ടമായപ്പോഴേക്കും ജനങ്ങൾ ചങ്ങമ്പുഴയേയും മറ്റും മനസ്സിലേറ്റി. എന്നാൽ ഇന്ന് അതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി ഗദ്യകവിതകൾ എന്ന ഒരു രീതിയാണ് പ്രചാരത്തിലുള്ളത്. ഇക്കാരണങ്ങളാൽ വായനക്കാർ കുറഞ്ഞു എന്ന വസ്തുത ശരിയാണ്. പക്ഷേ ഷൈനജ് പറഞ്ഞതുപോലെ വാരികകളിലൊക്കെ കവിതയ്ക്ക് സംവരണമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് കവിത നിലനിൽക്കുന്നത് എന്ന വസ്തുത ശരിയല്ല. കവിത നിരോധിക്കുകയും വേണ്ട. കവിത ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ധാരാളം പേരുണ്ട് . അതിനാൽ കവിത നിരോധിക്കരുത്.

മനോജ് കുമാർ. എം.

[ഇനിയും പ്രതികരണങ്ങൾ അയയ്ക്കാം. ചർച്ച അടുത്തലക്കം തുടരും]

കുറിപ്പ്

വാക്കും വഴിയും

ഓരോവാക്കും ഒരനുഭവമാണ്.

അത് ഒരു വഴിയെ ചൂണ്ടുന്നു. വാഗർത്ഥങ്ങളുടെ വേരുകളിൽ നനവും കിനാവുമുണ്ട്. ചരിത്രവും നിഷേധവും ഊർജപ്രവാഹവുമുണ്ട്.

ഓരോ വാക്കും ഓരോ ക്രിയയാണ്.

നാമരൂപങ്ങളിൽ ക്രിയ ഘനീഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. വാക്കിനുപിന്നിലെ ക്രിയയാണ് ചരിത്രവും ജീവിതവും പോരാട്ടവും. തുടക്കവുമൊടുക്കവുമല്ല ക്രിയാനൈരന്തര്യം.

ഓരോവാക്കും ഒരു സംസ്കാരമാണ്.

വാക്കിനു വ്യവസ്ഥയും രൂപവും നൽകി നാം സംസ്കാരത്തിന്റെ കോണികേറുന്നു. വ്യവസ്ഥമാറുമ്പോൾ വാക്കും മാറുന്നു. വിപ്ലവമാകുന്നു വാക്ക്. വാക്ക് വഴിയാകുന്നു.

ശശിധരൻ കുണ്ടറ

സ്ക്രീൻ പ്രിന്റിംഗ്, ഓഫ്സെറ്റ് പ്രിന്റിംഗ്,
റബ്ബർ സ്റ്റാമ്പ്, ലാമിനേഷൻ
ഡിസൈനിംഗ്, അക്കൊഡ്രിടൈസിംഗ്.....

എല്ലാം ഞങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതകൾക്കൊപ്പം.....

ശ്രീപതി

കൊട്ടക്കാട്ട് ബിൽഡിംഗ്,
റെയിൽവേ സ്റ്റേഷന് സമീപം,
കുണ്ടറ-691501, Ph: 0474-526700

വായ്മൊഴി വഴികൾ

അരനിക്കായും കുറത്തിയും

അയനിക്കാ പറിക്കാം വാ കുറത്തി
നക്കൊട്ടും വയ്യേ വയ്യേ കുറവാ
നക്കൊരു പുള്ളയുണ്ടേ കുറവാ
അയനിക്കാ ചെത്താം വാ കുറത്തി
നക്കൊട്ടും വയ്യ വയ്യേ കുറവാ
നക്കൊരു പുള്ളയുണ്ടേ കുറവാ
നീയങ്ങിരുന്നോടി കുറത്തി
നാനങ്ങു ചെത്തിക്കോളം കുറത്തി
അയനിക്കാവുണ്ണാം വാ കുറത്തി
നക്കൊട്ടും വയ്യ വയ്യേ കുറവാ
നക്കൊരു പുള്ളയുണ്ടേ കുറവാ
നീയങ്ങിരുന്നോടി കുറത്തി
നാനങ്ങുപുയുങ്ങിക്കോളാം കുറത്തി
അയനിക്കാ തിന്നാം വാ കുറത്തി
അവിടെക്കിട പുള്ളേ
ഇവിടെക്കിട പുള്ളേ
നാൻ പോയി ഐനിക്കാ തിന്നട്ടെ.

സമ്പാദിച്ചത്: സുപ്രൻ